

9 ΜΑΪΟΥ 2021

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ

(Β' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΤΟΥ ΘΩΜΑ)

«Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ φηλάφησις καὶ σωτήριος ὁμολογία».

Ἡσαΐου προφήτου (ἡ' αἰ. π.Χ.), Χριστοφόρου μάρτυρος (†250).
Νικολάου τοῦ ἐν Βουνένοις (†901).

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος π̣̣̣̣ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και
τοι οις ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με
νος ἐκ γ'.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν

αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους 5', καὶ
φάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Κ υ ρ ι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε ει
σα κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον
μου Κυ υ υ ρ ι ι ι ε Κυ ρ ι ε ε κε
κρα α ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου
ου προ σρες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
σε ε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρ ι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μη εκκλι νης την καρ δι ανμουεις λογουςπο νη ρι

ας του προ φα σι ζεσθαιπρο φα α σεις εν α μαρ τι

ι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Παι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λε γ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυτων

A κου σονται τα ρηματα μου οτι η δυν

θησαν ωσει παχος γης εραγη επι της γης

διεσκορπισθητα οστα αυτων παρα τον Ααδην

O τι προς σε Κυ υριε Κυριε οι οφθαλμοι

μου επι σοι οι ηλιπιαμη αντα νελης την ψυχην

μου

Φ υλαξον με απο παγιιδος ης συνεστησαν το

μοι και απο σκανδαλων των εραζομενων την ανο

μιαν

Π εσονται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμαρτω

λοι καταμονας ειμι εγω εως αν παρελ

θω

Φ ωνη ημου προς Κυριον εκεκραξα φωνη μου

προ Κυριον εδεηθην

E κχεω ενωπιον αυτου την δεησιν μου

την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μαμου ^π₉

και συ εγνωστας τρι βουςμου ^π₉

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ₂ ε κρυ

ψανπα γι δαμοι ^π₉

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον ^Δ₂ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^π₉

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστινο

εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου ^π₉

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^Δ₂ συ ει

η ελ πισμου με ρι ιςμου ει εν γη ζω ωντων ^π₉

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πεινω

θηνσφο δρα ^π₉

Ρ υσαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με ^Δ₂ ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε ^π₉

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης τηνψυ χην μου ^Δ₂ του ε ξο

μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου ^π₉

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ω σ ου αν τα πο
δω ως μοι

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα
την φω νη ην της δε η σε ω ως μου

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε
τις υ πο

στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος
ε ε ε ε στιν

Τ^{Πα}ων θυ ρων κε κλει σμε νων των μα θη των συ νη θροι
σμε ε νων ει σηλ θες αφ νω Παν το δυ υ να α με Ι
η σ ο ο θε ο ο ος η η η η μων και στας εν
με ε σω α αυ των ει ρη νην δας ε πλη ρω ω σας Α
γι ο Πνε ε ε ευ μα α α α τος προ σμε νειν τε προ
ο σε τα α ξας και μη δα μω χω ρι ζε ε σθαι α πο Ι
ε ρ ο σα α λημ ε ως ο εν δυ σω ων ται την

εξ υ υ υ ψ 8 8 8 δυ υ να α α μιν 9 δι ο
 βο ω με εν σοι 9 ο φω τι σμος και η α να α στα α
 σις 22 και η ει ρη νη Η ημων δο ο ο ξα α α α
 σοι 9

Στίχ. β΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου 9 ηλ πι σεν η ψυ

χη μου 9 ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ι ον 9

M 9 Πα 9 M
 εθ η με ρας ο κτω της ε γερ σε ω ως σ 8

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε 9 ω φθης τοις Μα θη ται αις

σ 8 εν το πω 8 8 8 η η η σαν συ υ νηγ

με ε ε ε νοι 9 και φω νη σας αυ τοις ει ρη η η νη

υ υ μιν 22 τω α πι σταν τι Μα θη τη τας χει ρα ας υ

πε ε ε δει ει ει ει ξας 9 και την αχ ραν τον πλε ευ

ραν 9 Πα 9 ο δε πει σθεις ε βο α α σοι 22 ο Κυ ρι ος

μ 8 και ο Θε ος μ 8 δο ο ο ξα α α α σοι 9

Στίχ. γ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
 πρωΐας 9 ελ πι 9 σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ

ρι ι ι ι ον

Η ^{Πα} ω μας ο λε γο με νος Δι δυ υ μος εκ η η η η μετ ^Μ

α αυ των ^{Πα} ο τε ει ση η η λθες Χρι ι στε ²² κε κλει σμε

νων τω ω ω ω ν θυ υ υ υ ρων ⁹ ο θεν και η πι στει

^Μ τοις ρη θει ει σιν α αυ τω ^{Πα} ⁹ εξ α πι στι ας εις πι

ι ι στιν βε ε βαι αι αι ων ⁹ εκ α πη ξι ω ω σας

^Μ δε ε ε α γα α θε ^{Πα} ⁹ υ πο δει ξαι αυ τω την

αχ ραν το ον πλε ευ ρα αν σθ ²² και των χει ρων και των πο δω

ων τς μω ω ω ω λω ω ω ω πας ⁹ ο δε ψη λα

^Μ φη σα ας και ι ι δων ^{Πα} ⁹ ω μο λο γη σε σε ει ναι

Θε ο ο ον 8 γυ υ μνον και αι ανθρωπον 8 8 8 8

ψι ι ι ι λον ⁹ και ε βο ο ο α ²² ο Κυ ρι

ος μ8 και ο Θε ος μ8 δο ο ο ξα α α α σοι ⁹

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ^Χ
εκ πα σω ων ⁹

των α νο μι ω ων α α α αυ του ⁹

T^{Πα}ων Μαθητων δισταζοντων τη ογδοοηη
 μεεεραεπεστηηοσωωτηρ
 ηηηησανσυυνηγμεεεενοι καιτην
 ειρηηνηηνδςτωθωμαεβοοηησε
 δευρο Αποστολεψηλαφησονπααλαα
 μαςαιςτςηλςεεεεπηηηηηξανωκα
 ληαπιστιιαντουθωωματωνπιστων
 ταςκαρδιιαςειςεεπιιιιγνωωσιν
 ηηηηξεκαιμεταφοβεβοοηη
 σενοκυυριιοοςμ καιοθεοςμ
 δοοοξαααασοι

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

παντεεσοιλααοι

M^{Δι}ετατηνεγερσινσ Κυριιεσυνηγμεε
 νωντωνωνΜαααθητωνσ καιτωνθυρων

κε κλει σμε ε νω ων ε ε εν με ε ε σω ε ε στης

ει ρη η η η νην πα ρε ε ε ε ε ε χω

ων α α αυ τοις πει σθεις δε και αι ο Θω ω μα α α

ας τη ο ρα σει των χει ρω ων και αι αι τη η ης

πλευ ρα ας σθ Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον

και Θε ο ον σε ε ω μο λο ο ο γη η η η σε

σω ζον τα τς ελ πι ζο οντας εις σε ε φι ι λα α

αν θρω ω ω πε

Στίχ. 5'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ

ἀλήθεια τοῦ Κυρίου με νειεις το ο ον αι ω ω να

Των θυ ρων κε κλει σμε νων ε πι στας ο Ι η σς τοι

οις Μα θη η ταις α φο βι ι ι αν και ει ρη νη η

ην ε ε δι ι ι δσ ει τα λε γει ει τω Θω ω μα

τι ι μοι οι α πι ι στοις ο τι α νε στη νη ε εκ νε

ε κρων φε ε ρε ω δε την χει ρα α α σθ και

βα α λε εις την πλευ ραν μη ς ς και αι ι ι ι δε

σὺ γὰρ ἀπὶ στῆθεσιν τοῖς πάντες ἐεεε
μααα ἀθόντα πααα ἀαθηκαίτην
Ααα νααστασιν μὲ κρααα ζειειειν
μεε ταασὸ Κύριι οοο μὲ
καὶ ο Θεοοο μὲδοο οοξααασοι

Ἦχος Πα

οοοξα Παατριιικαιγιω και
Αγιω Πνευμααατι

Και νυ νυ νυ και αι αι ααει και εις
στῆθεσιν αι αι ω ω νας των αι ω ω ω
νων ααα μην

Των θυρων κει κει ει σμε εενων ε
πεεεστηης Χριιιιστε προοοοστους μα
αθηηηητας τοοτεοοθωωμασ οι
κο νο μι ι κως ουχ ευρεεθη μεεταααυ

των ε λε γε γαρ ου ου ου μη η η πι ι στε ε ευ
 σω ε αν μη η ι ι ι δω κα α γω ω ω το ον
 Δε σπο ο ο την ι δω ω την πλε ευ ραν ο θε
 ε εν ε ε ξη η ηλ θε το αι μα το υ υ δω ω ωρ το
 βα α πτι ι ι ι σμα ι δω ω την πλη η γην εξ
 ης ι ι α α α θη το με γα τρα αυ μα α α ο α
 αν θρω ω ω πως ι δω πω ως ου ου ουκ η η ην
 ω ως πνε ε ευ μα αλ λα σα αρξ και αι ο
 στε ε ε ε α ο τον θα να το ο ον πα α τη
 η η σας και θω μαν πλη ρο φο ρη η η σας Κυ
 ρι ι ε δο ο ο ξα α α σοι οι οι οι οι

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχλιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

ᾠχος Δι-θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῶ
ς ῶ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σῶ ῶ ῶ Χρι ι
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνῶ ῶ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Γι υι ε ε Θε ε ῶ
ς ῶ ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι. Θ.

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Πα ρ

Ω τ ε πα ρα δο ξ α σ θ αυ μα α τος α πι
στι α πι στιν βε βαι α αν ε ε γε ε εν νη η η η
σεν ει πων γαρ ο Θω μας ε αν μη ι δω σ μη
πι ι στε ε ε ευ σω ψη λα φη σας δε ε ε ε
την πλε ευ ραν ε θε ο λο ο ο γει ει τον σα αρ
κω ω ω θε ε ε εν τα τον αυ τον Υι ον τ ε Θε ε
σ ε γνω ρισεν ως πε πον θο ο ο τα σα αρ κι
κη ρυ ξε τον α να στα α αν τα Θε ε ε ον και
ε βο η η σε λαμ πρα α α τη η φω ω ω
νη ο Κυ ρι ι ο ο ος μ ε και ο ο ο Θε ος μ ε
δο ξα α σοι οι

Στίχ. Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον
αι αι νει τον

Θε ο ο ον σα ς Σι ι ι ων

Ω τσ πα ρα δο ξσ ς ς θαυ μα α τος τσ πυ

ρος ο ο χο ο ορ τος α α ψα με ε νο ος σε ε ε

σω ω ω σται βα λων γαρ ο Θω ω μας εν τη πυ

ρι νη πλευρα τη ην χει ει ει ρα Ι η σα Χρι στσ ς ς τσ

Θε ε ς ς κα τε φλε ε ε χθη η τη ψη η λα α α

φη η η η σει της ψυ χης γαρ το δυ σπει ει θες με

τε βα α λεν εις ευ πι στι ι ι ι α αν θε ε ε ρ

μωσ ε ε κε κρα α ξεν α πο βα θε ε ε ω

ων ψυ υ υ χης ο Δε σπο της συ μσ ει ει ει και

Θε ε ος ο εκ νε ε κρων ε γη η η γερ με νο ος

δο ξα α σοι οι

Στίχ. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου εὐ λο ο

γη σε τσς υι ς ς ςς σσ ς ε ε εν σοι

Ω τσ πα ρα δο ξσ ς ς θαυ μα α τος Ι ω

αν νης στη θει τσ Λο γσ ς α α νε ε ε πε ε ε ε

σε ^{π 9} Θω μας δε ε την πλε ευ ραν προς ψη λα φη η η
^{Πα}σαι αι κα τη ξι ω ω ω ω θη ^{Β8} αλλ ο μεν ε κει
 θεν φρι κτως Θε ο λο γι ας βυ υ θον α νελ κει ει
^{Πα}τη ην οι κο ο νο ο ο μι ι ι ι αν ^{π 9} ο δε η
 ξι ω ω ται μυ στα γω γη σαι αι η η η η μας ^{π 9}
^{Β8}πα ρι στη σι γαρ τας α πο δει ξεις τρα α νως ^{Δ 2}της Ε
^{Πα}γε ερ σε ω ως α αυ τς ς ς εκ βο ο ο ων ^{π 9} ο
^{Β8}Κυ ρι ι ο ο ος μς και ο ο Θε ος μς ς δο ξα α
 σοι οι ^{Β 7}

Ἦχος Πά Πα ρ

^Δο ξα Πα τρι και Υι ω ^{Δ 2} και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι ^{π 9}
^Και νυ υ υ υ υν και α α ει ^{π 9} και εις τς
 αι αι ω ω ω νας ^{Δ 2} των αι ω ω νων α α α μην ^{π 9}
^{Πα}Φ ι ι λα α α αν θρω ω ω πε ^{π 9} με γα
^Μκαι αι α νει ει ει ^{Κε} κα α α στον ^{Πα} το πλη η η

θο ος των οι οι κτιρ μω ω ω ν σου ^{Κε} ο τι ε μα
 κρο θυ μη η σας ^υ υ πο Ι ου δαι αι ων ρα α πι
 ζο ο ο με ε ε ε νος ^{Πα} υ πο α πο στο λουψη λα
 φω με ε νος ^Δ και υ πο των α θε του ουν τω ων
 σε πο λυ πρα αγ μο ο νου ου ου ου με ε ε
 ε νος ^π πω ως ε ε ε σα αρ κω ω ω θης ^{Δι} πω σ
 ε στα αυ ρω ω θης ^{Πα} ο α α να μα α α α αρ
 τη η η η τος ^{Κε} αλ λα συ νε τι σον η η μας
 ως το ον ^Μ Θω μαν βο α α α αν σοι ^{Κε} ο Κυ ^{Δι}
 ρι ι ο ος μου και ο Θε ο ος μου δο ο ξα σοι οι
 οι ^υ οι οι οι οι ^π

Μετά τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι

καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος αὐτὸς Γα ϕ

Εσφραγισμενου του μνηματος η ζωη
εκ τα φθα νετειλας Χριστε ο Θεος και των θυ
ρων κεκλεισμενων τοις Μαθηταις ε πεστηση παντων
αναστασις Πνευμα ευθεσ δι αυτων ε γκαι νι
ζων η μιν κα τα το με γα σ ε ε λε ε
ος
το τέλος: κα τα το με ε γα σ ε λε ο ο ο ος

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·